

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL (...)

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)

Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

S-a luat în examinare recursul contencios administrativ și fiscal promovat de recurenții-reclamânți: (...) – *toți cu domiciliul procesual ales* în (...) împotriva **sentinței civile nr.(...)** pronunțată de Tribunalul (...) în **dosar nr.(...)**, în contradictoriu cu intima pârât (...), cu sediul în (...), având ca obiect **drepturi bănești**.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită, potrivit dispozițiilor art.153 și urm. din CPC.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care evidențiază părțile, obiectul litigiului și stadiul procesua.

Recursul este motivat, scutit de plata taxei judiciare de timbru.

Se solicită judecata în lipsă.

Curtea, în temeiul art.2 din OUG nr.62/2024, rămâne în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept reprezentate de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.4 și art.18 din Legea cadru nr.153/2017.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Amână pronunțarea la data de (...).

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, (...)

**Președinte,
(...)**

**Judecător,
(...)**

**Judecător,
(...)**

**Grefier,
(...)**

R O M Â N I A

**CURTEA DE APEL (...)
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL**

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)

Complet pentru cauze contencios administrativ și fiscal

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

S-a luat în examinare recursul contencios administrativ și fiscal promovat de recurenții-reclamanți: (...) – *toți cu domiciliul procesual ales în (...), împotriva sentinței civile nr.(...), pronunțată de Tribunalul (...) în dosar nr.(...), în contradictoriu cu intima pârât (...), cu sediul în (...), având ca obiect drepturi bănești.*

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din (...) și consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de (...).

CURTEA

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație si Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru unor chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Prezentarea aspectelor relevante ale litigiului

Prin **cererea de chemare în judecată** adresată Tribunalului (...) la data de (...) și înregistrată sub nr.(...) reclamanții (...) au chemat în judecată pe pârâtul (...), solicitând instanței plata indemnizației de hrană începând cu luna ianuarie 2019 și până în prezent, și în continuare, de la data formulării acțiunii.

În motivarea cererii, reclamanții au arătat că au calitatea de funcționari publici si personal contractual în cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei (...) și că își desfășoară activitatea în baza raportului de serviciu și a contractului individual de munca.

În continuare, aceștia au arătat că, la data de 13.03.2023, au depus o cerere la sediul Primăriei comunei (...), înregistrată cu nr.(...), prin care au solicitat Primarului comunei (...) , în calitate de angajator, să aprobe plata indemnizației de hrana prevăzută de art.18 din Legea nr.153/2017-privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2019, invocând, de asemenea, și disp. art. 1 alin.(4) din OUG nr.226/30.12.2020, art. 1 alin (6) din OUG 130/17.12.2021, art.1 alin.(7) din OUG 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Fata de răspunsul negativ al angajatorului, având nr.(...), s-a solicitat obligarea pârâtului la plata indemnizației de hrană, începând cu luna ianuarie 2019 pana în prezent si în continuare, de la data formulării acțiunii.

S-a învederat instanței că, potrivit legii, acordarea indemnizației de hrană este obligatorie și că nu este lăsată la latitudinea angajatorului opțiunea acordării sau nu a acestei componente salariate.

Au susținut reclamantii că indemnizației de hrană nu îi este aplicabilă limitarea prevăzută de art. 11 alin.(4) din Legea Nr.153/2017, așa cum susține primarul în răspunsul la cererea nr.3247/13.03.2023.

De asemenea, s-a precizat că art.18 din Legea 153/2017 este textul general care stabilește dreptul la indemnizația de hrana, cu unele excepții, reclamantii neîncadrându-se în această categorie.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1 si 7 din Legea nr.554/2004, art.36 alin.(1) din OUG nr.114/2018, privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art.1 alin (4) din OUG nr.226/2020 privind unele masuri fiscal-bugetare si pentru modificarea si completarea unor acte normative si prorogarea unor termene; art.1 alin (6) din OUG 130/2021 privind unele masuri fiscal-bugetare si pentru modificarea si completarea unor acte normative si prorogarea unor termene, art. 1 alin(7) din OUG 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, începând cu 1 ianuarie 2019, art.18 din Legea nr.153/2017-privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările si completările ulterioare, art.417 din OUG Nr.57/2019 -privind Codul administrativ.

Pârâțul (...), în calitate de Primar al Comunei (...), a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii reclamantilor ca nefondată și neîntemeiată, invocând dispozițiile art. 11 alin. (4) din Legea nr. 153/2017.

A susținut pârâțul că, deși solicitarea reclamantilor este corectă, motivat de faptul că indemnizația de hrana este un drept de care ar trebui să beneficieze toți salariații din sectorul bugetar, fără nici o discriminare, nu s-a acordat indemnizația de hrana astfel cum a fost solicitata de reclamantii din luna ianuarie 2019 și pana în prezent, pentru ca indemnizația de hrana este considerata venit salariat.

Învederează pârâțul că, prin acordarea indemnizației de hrană, salariații ar fi depășit nivelul indemnizației viceprimarului comunei (...), acest fapt fiind în contradicție cu prevederilor art. 11 alin.(4) din Legea nr. 153/2017, conform cărora: „Nivelul veniturilor salariate se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (I) si alin. (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar”.

Față de mențiunea reclamantilor din cererea de chemare în judecată cu privire la faptul că au calitatea atât de funcționari publici, cât și personal contractual, la termenul de judecată din data de 19.09.2023, instanța a dispus emiterea unei adrese către reclamantii și către Primăria comunei (...), prin care li s-a solicitat acestora să comunice care dintre reclamantii au calitatea de funcționari publici.

Prin adresa nr.(...) depusă la dosarul cauzei la data de (...), Primăria comunei (...) a comunicat instanței că (...)au calitatea de funcționari publici iar (...) și (...) au calitatea de personal contractual.

Așa fiind, instanța a admis excepția de necompetență funcțională a completului de contencios administrativ pentru reclamantii (...) și (...) au calitatea de personal contractual și, totodată, a dispus cererea cu privire la reclamantii (...) și (...) formându-se dosarul de față, înregistrat sub nr. (...).

Prin **sentința civilă nr.(...) din (...)** s-a respins ca nefondată cererea formulată de reclamantii (...) și (...), în contradictoriu cu pârâțul (...) – PRIMARUL COMUNEI (...), având ca obiect – drepturi bănești.

Pentru a dispune în acest sens Tribunalul (...) a reținut următoarele:

„**Examinând cererea reclamantilor** în raport de actele dosarului și de dispozițiile legale incidente în cauză, instanța constată că aceasta nu este întemeiată, urmând a fi respinsă ca atare, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare:

Astfel, reclamanții sunt funcționari publici în cadrul Primăriei Comunei (...), calitate în raport de care salarizarea acestora se face potrivit Legii nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, act normativ care la art. 11 stabilește următoarele:

(1) *Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților;*

(3) *Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25;*

(4) *Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.*

Art. 18 al aceluiași act normativ (în forma în vigoare la 1.01.2018) arată că:

(1) *Începând cu 1 decembrie 2018, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, indemnizații de hrană reprezentând a 12-a parte din două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției - Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Indemnizațiile de hrană prevăzute la alin. (1) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, cu încadrarea în prevederile art. 25 alin. (1).*

Reiese din prevederile legale mai sus redată că salariile de bază ale personalului din cadrul administrației publice locale se stabilesc de către ordonatorul principal de credit într-o limită minimă și o limită maximă, astfel încât acestea, împreună cu celelalte elemente salariale prevăzute de lege, să nu depășească indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean, ca nivel maxim.

Prin urmare, reclamanții sunt îndreptățiți la acordarea indemnizației de hrană cu condiția ca venitul salarial lunar de care aceștia au beneficiat începând cu luna ianuarie 2019 să nu depășească indemnizația viceprimarului, situație ce nu a fost dovedită în cauza de față.

Nu poate fi reținut argumentul reclamanților cum că limitarea prevăzută de art. 11 alin. 4 din Legea nr. 153/2017 se referă doar la salariul de bază, întrucât dacă legiuitorul ar fi dorit să plafoneze doar salariul de bază la nivelul indemnizației lunare a viceprimarului, s-ar fi referit în mod expres la acest element salarial, după cum a făcut-o în cadrul alin. 1 ale aceluiași articol.”.

Împotriva acestei hotărâri **au formulat recurs reclamanții (...) și (...)** care au criticat-o pentru nelegalitate, cu indicarea temeiului de drept prevăzut de art.488 alin.1 pct. 5. pct.6 și pct.8 Cod proc. Civ.

Motivele recursului:

1. Instanța a încălcat principiul rolului activ, prevăzut de art. 22 Cod proc. Civ., soluția instanței nu reflectă solicitarea reclamantei raportat la obiectul cererii formulate fiind incidente dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 Cod proc. Civ.

2. Soluția instanței de fond conține motive contradictorii, în sensul că, se constată faptul că, reclamanții sunt îndreptățiți a primi acest drept însă acțiunea este respinsă ca fiind nefondată, fiind incidente dispozițiile art. 488 alin. 1, pct. 6 Cod proc. Civ.

3. Apreciază și incidența dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. Civ. fiind aplicate greșit normele de drept material.

Motivează recursul arătând următoarele:

Obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților.

Ca regulă, instanța trebuie să se pronunțe numai asupra a ceea ce părțile au solicitat prin cererea de chemare în judecată.

Instanța este ținută și de cauza cererii de chemare în judecată ori a actului de procedură având aceasta natura juridică, fiind ținută de fundamentul pretenției formulate.

În condițiile în care, dacă existau anumite aspecte care puteau fi solicitate pentru aflarea adevărului, apreciază că instanța de control le poate analiza și constata diferența de venit salarial.

Motivează cererea de recurs arătând că la momentul introducerii acțiunii, au avut în vedere soluția pronunțată față de alți funcționari publici, din cadrul altor UAT-uri de pe raza județului (...), depunând aceleași documente pe care aceștia le-au depus.

Solicită instanței de recurs să reanalizeze condițiile în care s-a omis a se depune documentele esențiale soluționării prezentei cauze.

Instanța de fond a omis a fi solicitate statele de plată, atât ale recurenților și viceprimarului pentru a constata dacă există o diferență între veniturile realizate.

Lipsa acestora a condus la o soluționare greșită a cauzei, nefiind analizate aspectele solicitate prin acțiune.

Astfel, în situația în care, un astfel de document există și îl anexează prezentei cereri, apreciază o încălcare a obligației instanței de fond de a constata că dosarul este complet și conține toate documentele pentru a fi pronunțată o soluție în prezenta cauză.

Scopul principal al rolului activ este de asigura că într-un litigiu există toate elementele și probele pentru a fi pronunțată o hotărâre legală și temeinică.

Au solicitat instanței contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu pârâtul-intimat (...) - PRIMARUL COMUNEI (...), plata indemnizației de hrană începând cu luna ianuarie 2019 și până în prezent, și în continuare, de la data formulării acțiunii.

Am arătat faptul că, avem calitatea de funcționari publici în cadrul aparatului de specialitate al primarului comunei Murighiol și că desfășoară activitatea în baza raportului de serviciu și a contractului individual de muncă.

La data de (...), au solicitat prin cererea cu nr.(...), aprobarea plății indemnizației de hrană prevăzută de art.18 din Legea nr.153/2017- privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2019, invocând, de asemenea, și disp. art. 1 alin.(4) din OUG nr.226/30.12.2020, art. 1 alin (6) din OUG 130/17.12.2021, art.1 alin.(7) din OUG 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, fiind comunicat răspunsul nr.3544 din 16 martie 2023.

Conform dispozițiilor legale invocate, acordarea indemnizației de hrană este obligatorie și că nu este lăsată la latitudinea angajatorului.

Indemnizației de hrană nu îi este aplicabilă limitarea prevăzută de art. 11 alin.(4) din Legea Nr. 153/2017, așa cum susține angajatorul în răspunsul la cererea nr.3247/13.03.2023.

Cererea de chemare în judecată este întemeiată pe dispozițiile art.1 și 7 din Legea nr.554/2004. art.36 alin.(1) din OUG nr.14/2018, privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art.1 alin (4) din OUG nr.226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene; art.1 alin (6) din OUG 130/2021 privind unele măsuri fiscal- bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 1 alin(7) din

OUG 168/08.12.2022 privind unele măsuri fiscal - bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, începând cu 1 ianuarie 2019. art. 18 din Legea nr.153/2017-privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art.417 din OUG Nr.57/2019 -privind Codul administrativ.

Instanța de fond a constatat faptul că, aveau calitatea de funcționari publici în cadrul Primăriei Comunei (...), conform dispozițiilor Legii nr.153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, act normativ iar conform art.11 alin.4, Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2). cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

Totodată a mai stabilit faptul că, reclamanții sunt îndreptățiți la acordarea indemnizației de hrană cu condiția ca venitul salarial lunar de care aceștia au beneficiat începând cu luna ianuarie 2019 să nu depășească indemnizația viceprimarului, situație ce nu a fost dovedită în cauza de față.

Astfel de documente există și le-au atașat la cererea de recurs, din care rezultă în mod concret, în tot intervalul solicitat, diferența pentru fiecare funcționar public.

Atașează cererile de recurs: state de plată 2019-2022.

Prin **întâmpinare** intimatul pârât (...) – Primarul U.A.T. Comuna (...) solicită respingerea recursului ca fiind nefondat și menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind temeinică și legală.

Arată că solicitarea reclamanților se întemeiază pe o logică corectă motivat de faptul că indemnizația de hrană este un drept de care ar trebui să beneficieze toți salariații din sectorul bugetar, fără nici o discriminare, dar nu a acordat indemnizația de hrană astfel cum a fost solicitată de reclamanți din luna ianuarie 2019 și până în prezent, așa cum rezultă și din răspunsul la cererea cu nr.(...) din (...), pentru că indemnizația de hrană este considerată venit salariat.

Prin acordarea indemnizației așa cum a fost solicitată, funcționarii în cauză ar fi depășit nivelul indemnizației viceprimarului comunei (...), fiind în contradicție cu prevederilor art.11 alin.(4) din Legea nr. 153/2017: „Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și alin. (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar”.

Apreciază soluția instanței de fond ca fiind una temeinică și legală, deși în motivele de recurs se invocă o serie de dispoziții legale, consideră că soluția instanței de fond reflectă legislația în vigoare și se impune respingerea prezentului recurs și implicit și cererea reclamanților ca nefondată și neîntemeiată.

La primul termen de judecată în soluționarea recursului Curtea de Apel (...), ca instanță de recurs, a rămas în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării chestiunii de drept reprezentate de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.11 alin.4 și art.18 din Legea-cadru nr.153/2017.

Examinând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, Curtea de Apel (...) constată următoarele:

Normele de drept material cu privire la care se ridică admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept sunt următoarele:

Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare:

Art. 11 - (1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

(5) Angajarea, promovarea, avansarea în gradăție a personalului prevăzut la alin. (1) se fac cu respectarea prevederilor prezentei legi, precum și a celorlalte reglementări specifice funcționarilor publici și personalului contractual.

Art. 18 - (1) Începând cu 1 octombrie 2023, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, pentru personalul încadrat ale cărui salarii lunare nete sunt de până la 8.000 lei inclusiv, indemnizații de hrană la nivelul anual a două salarii minime pe economie în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, actualizat anual cu indicele prețului de consum comunicat anual de Institutul Național de Statistică, începând cu 2025, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(1^a) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și personalului Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiilor sale subordonate, care beneficiază în continuare de drepturi de hrană, în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) Pentru personalul din sistemul de învățământ acordarea indemnizației de hrană prevăzute la alin. (1) se stabilește prin raportare la salariul net convenit funcției de bază.

(2) Indemnizațiile de hrană prevăzute la alin. (1) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, cu încadrarea în prevederile art. 25 alin. (1).

(3) Personalul care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de drepturi de hrană potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu este angajat/încadrat în instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în cadrul poliției locale, beneficiază exclusiv de indemnizația de hrană prevăzută la alin. (1).

(4) Indemnizația de hrană nu se acordă persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite.

(5) Pentru personalul din sistemul sanitar care a beneficiat în anul 2017 de tichete de masă, indemnizația de hrană se acordă începând cu 1 ianuarie 2018, în cuantumul lunar stabilit la alin. (1).

(6) Indemnizația de hrană acordată potrivit alin. (5) nu va fi inclusă în anul 2018 la stabilirea limitei de sporuri prevăzută la art. 25 alin. (2).

(7) Începând cu luna mai 2018 și până la data de 30 noiembrie 2018, personalul din învățământul superior de stat poate beneficia de indemnizația de hrană, în cuantumul lunar stabilit la alin. (1), care se acordă în exclusivitate din venituri proprii ale universităților de stat.

(8) Indemnizația de hrană acordată potrivit alin. (7) nu va fi inclusă în anul 2018 la stabilirea limitei de sporuri prevăzute la art. 25 alin. (1).

Potrivit OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale:

Art. 1 - (1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Art. 2 - (1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(4) Sesizările prevăzute la alin. (1) având același obiect sau al căror obiect se află în strânsă legătură se conexează.

(5) Sesizările prevăzute la alin. (1) se judecă cu prioritate, în cel mult 60 de zile de la data investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Decizia se motivează în termen de cel mult 15 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 5 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3 - Dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

În cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr.62/2024, care impun sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept:

- procesul este unul care privește privind stabilirea și plata drepturilor de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice;
- chestiunea litigioasă este reprezentată de aplicarea dispozițiilor art.11 alin.(4) și art.18 din Legea-cadru nr.153/2017, în sensul de a se stabili dacă indemnizației de hrană prevăzută de art.18 din lege, i se aplică limitarea prevăzută de art. 11 alin. 4 din Legea-cadru nr. 153/2017, sau această limitare privește doar salariul de bază;
- de soluționarea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea recursului, în cadrul căruia se invocă, între altele, încălcarea și aplicarea greșită a art.11 alin.(4) și art.18 din Legea-cadru nr.153/2017, recurenții afirmând că indemnizației de hrană nu îi este aplicabilă limitarea prevăzută de art. 11 alin.(4) din Legea Nr. 153/2017,
- asupra acestei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Dispozițiile OUG nr.62/2024 sunt dispoziții derogatorii de la disp. art.519 și urm. Cod procedură civilă, în sensul că în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), instanța de judecată nu mai are un drept de apreciere cu privire la necesitatea sesizării, caracterul nou sau dificil al chestiunii de drept, singurele condiții care trebuie a fi îndeplinite fiind cele relative la: obiectul procesului; existența unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective; asupra respectivei chestiuni de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Fiind îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr.62/2024, se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *În interpretarea și aplicarea art.11 alin.(4) și art.18 din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, este permisă depășirea nivelului indemnizației lunare a funcției de viceprimar prin acordarea indemnizației de hrană?*

Punctul de vedere al completului asupra chestiunii de drept care face obiectul sesizării este în sensul că și indemnizației de hrană i se aplică disp. art.11 alin.(4) din Legea-cadru nr.153/2017, întrucât aceste dispoziții au în vedere nivelul veniturilor salariale, iar potrivit definiției date art.7 lit.m) din Legea-cadru nr..153/2017 venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Urmare a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, în temeiul art.520 alin.(2) Cod procedură civilă se va suspenda judecata recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul art.2 alin.(2) din OUG nr.62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale,

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În interpretarea și aplicarea art.11 alin.(4) și art.18 din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, este permisă depășirea nivelului indemnizației lunare a funcției de viceprimar prin acordarea indemnizației de hrană?

În temeiul art.520 alin.(2) Cod procedură civilă, suspendă judecata recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței azi, 24.09.2024.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

red.înch.jud.:(...).

tehnoled.(...).

4 ex./(...)